

PRISUTVECKLINGEN UNDER DET SENASTE ÅRET OCH RIKSBANKENS PROGNOSE

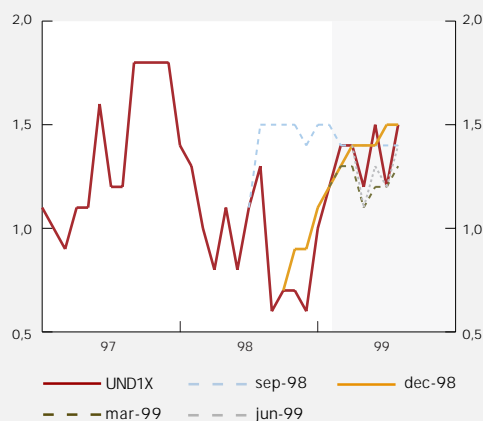
Tabell R1. Prognos över genomsnittlig årlig prisutveckling under perioden september 1998 till augusti 1999.

	IR				Utfall
	1998:3	1998:4	1999:1	1999:2	
Imp. varor	0,0	-0,1	-0,3	-0,2	-0,2
Ind. skatter	-0,6	-0,5	-0,4	-0,5	-0,5
Räntekost.	-0,3	-0,5	-0,6	-0,7	-0,7
Inh. priser	1,3	1,2	1,2	1,2	1,1
KPI	0,4	0,1	-0,1	-0,2	-0,2
UND1X	1,5	1,1	1,0	1,0	1,1
UNDINHX	2,0	1,8	1,9	1,8	1,8

Anm. Riksbankens huvudscenari i de fyra senaste inflationsrapporterna. Prognoserna baseras alltid på antagandet om att reporäntan hålls oförändrad under prognosperioden.

Källor: SCB och Riksbanken.

Diagram R1 Underliggande inflation, utfall och prognoser.
Årlig procentuell förändring

Anm. Diagrammet visar utvecklingen av den underliggande inflationen, mätt med UND1X, och huvudscenariot i Riksbankens prognoser vid olika tillfällen.

Källor: SCB och Riksbanken.

Penningpolitikens mål är att begränsa inflationen, mätt som den årliga förändringen i KPI, till 2 procent med en tolerans om ± 1 procentenhet. Normalt sett tar det ca ett till två år innan penningpolitiken får full effekt på inflationen. Detta medför att politiken måste baseras på en prognos av inflationsutvecklingen ett till två år framåt i tiden. I denna ruta studeras den faktiska prisutvecklingen i förhållande till Riksbankens prognoser under det senaste året, dvs. från och med september 1998 till och med augusti 1999. Enskilda 12-månaders-tal, dvs. prisförändringen mellan en viss månad föregående år och samma månad innevarande år, kan kraftigt påverkas av tillfälliga effekter. Exempelvis kan förskjutningar i prisernas normala säsongmönster medföra betydande förändringar som dock försvinner på ett par månaders sikt. Därför är det oftast bättre att utvärdera prisutveckling i ett lite längre, t.ex. årligt, perspektiv.

Under perioden september 1998 till augusti 1999 var konsumentpriserna, i genomsnitt ca 0,2 procent lägre än under motsvarande period ett år tidigare, dvs. under september 1997 till augusti 1998. Den underliggande inflationen, mätt med UND1X, uppgick emellertid till nästan 1,1 procent. Skillnaden beror på att sänkta indirekta skatter och kraftiga fall i egnahemsägarnas räntekostnader dämpade KPI-inflationen (se tabell R1).

Den genomsnittliga inflationen mätt med såväl KPI som UND1X, för perioden september 1998 till augusti 1999 överskattades i Riksbankens bedömning i september 1998 (se tabell R1 och diagram R1). Prognosavvikelsen beror i huvudsak på att Asienkrisens prisdämpande effekter på den internationella prisutvecklingen blev något kraftigare än väntat och på att hushållens räntekostnader för egna hem överskattades. Det sistnämnda beror främst på att prognoserna gjordes under antagande att reporäntan hölls oförändrad. Sedan september 1998 har dock reporäntan sänkts med 1,2 procentenheter.

I de tre senaste inflationsrapporterna har prognoserna i huvudscenariot för både KPI, UND1X och UNDINHX överensstämt mycket väl med utfallen.